

Beretning om Mikkel Skovs mislykkede tilfangetagelse af Karl 10. Gustav i 1658. (Rigsarkivet, Privatarkiver)

Skov af de danske, som dragonerne anfører,
i tænder bidende, ved Karl så godt som rører
og siger: Hvis du er af ædelt blod, kanske
udi det svenske hof, selv en regnet, se
da stå i denne eng, ej drag fra mig din bringe,
Her er jeg én mod én, dit sværd mod mit lad klinge;
han hen på ham sprang, med disse ord og slog
sin mund og hånd til ham, der skævt sit øje drog.
Karl mener han er fast, af liv og magt han stræber,
og der caballen nu sit bidsel hører, slæber
han kongen bort, så han med grumme spring undkom
og pegasus ham flyv til Dragø fuld af skum.
O hel lykkelig hest, dig Sverige ej skal glemme; i kobber støbes
du, guldsko skal du fornemme.
Din hale skal man og tilsammen sno vel tæt,
med mange silkebånd, nu kroget og nu ret.
Ej en appel, som kun er gemen, skal sætte
dig op på Stockholms slot, du skal endogså trætte
Parrhasi kunstig flid. Til gæs er skyldig Rom! (??)
af svenske folk en hest langt mere dog tilkom.

Mag. Jens Pedersen, pastor til Dalum i Fyn

Det slag på Amager angående, som skete udi Københavns hårdeste belejringstid nemlig d.10.okt. anno 1658 i begge de nordiske kongers og deres ypperste generalers hosværelse, hvor aleneste 350 danske nedlagde og forjagede 1100 svenske tillige med alle deres forbemeldte høje høvdinger. Item kopi af doktor Olai Borrichii latinske vers over den samme navnkundige aktion. I lige måde en kopi udaf dette selv samme latinske verses oversættelse på dansk.

Skov, en af de danske, som var over dragonerne, forfulgte ivrig den flygtende Karl i hælene og sagde til ham: dersom der er ædelt blod udi dig og du måske er de svenskes regent, da hold stand her på pladsen og løb inte; slås ærlig med mig, jeg er ikkuns en imod en. På de ord sprang Skov til og greb ham fat i skuldren; da så Karl sig skævt og vel svedende tilbage og mente, han var alt fangen, mens han gav hesten sporen og tøjlen, så at den dicht fråden- de for over kær og mark med ham og endelig i største furie førte ham igennem Dragør ind over havsbredden (NB under sit skibs ka- non) hvor han tillige med sin rigsadmiral Wrangel måtte siden (o- ver bæltstedet) vade til sin båd, derudi de endeligen bleve ind- slæbte.

Skov af de danske, som haver omsorg for dragonernes styrke, han hænger Karl på ryggen, bider tænderne sammen og siger: Dersom du est ædel blod eller måske en regent i det gotiske palads, da stat på marken og drag ikke dit bryst fra vort. Sæt våben imod våben, jeg ene går imod en. Der han det sagde, sprang han til og på hans ryg, som så skævt, lagde sin hånd med røst. Karl mente, at han var fangen og svedte, da lyder hans hest bidsel, og med et meget stort spring kongen igennem det slette udtager med magt og den flyvende hest, som skummer, fører ham ind på Dragør.

Anno 1658, d.10.okt. (som var udi Københavns hårdeste belejrings tid) skete det slag i begge de nordiske kongers med deres fornemste generalers personlige hosværelse på Amager. Til hvilken de svenskes landgang udaf en del deres (d.20.sept. næst tilforn fra Københavns red imod hollænderne til Sundet nedgangne og d.7.okt. derfra tilbage igen på samme red ankomne) flåde d.8.okt. var bleven ansat 800 fodfolk og 300 ryttere, ved hvilke de d.9.okt. afbrændte alle landsbyer på bemeldte Amager, hvorpå Hans kgl.Majst. Fridericus Tertius den forbemeldte 10.okt. begegnede dem med alle-neste 100 dragoner til fods og 250 ryttere, og dermed totaliter slog fornævnte deres 1100 mænd og ynkeligen forjog og beængstede de få overblevne, hvis tals hoveder var kong Karl Gustav selv med sin feltherre Wrangel, efter hvilken deres så ilde tilredning de da samme Amagerland d. 11.okt. forlode og nedløb med deres flåde til Sundet igen, hvor den d.29.okt. blev slagen af hollænderne, som samme aften med en anselig secours for København ankomme, hvorefter fjenden sin belejring den næst påfølgende nat ophævede og retirerede sig på Valby bakke, stod der 2 dage i bataille, hvorpå han endelig formerede en trencheret lejr ved Brønshøj, med hvilken han holdt staden fremdeles blokeret til lands, efter at han sligt til vands intet mere formåede indtil fredsslutningen d.27.maj anno 1660.